

Jānis Ritums

PILVÄGEN 11

181 61 LIDINGÖ, SVERIGE

TÄLR. 08-766 28 60

1979. gada 4. martā

Godājamais G. Janovska kungs!

Paldies par 14. febr. vēstuli ar informāciju. Vīru un sievu balsu samērs gaidāmajā kopkorī, protams, rada bažas, par to esmu jau daudz domājis, rakstījis un arī darbojies. Diemžēl, iespējas jau nav tik lielas. Taču pēdējā laikā ir pieteiktas vienības arī ar vairāk vīru, un liekas, ka būs labi dziedātāji. Par Jansona un Mežaraupa jaunajiem dziedātājiem jau, laikam, rakstīju. Tur kopā būs ap 80 jaunu balsu, Jansona korī 3/4 zem 30g! Pieteicās arī 13 DV vīru koŗa dziedātāji no Toronto un 7 no Ņujorkas. Austrālijas 65 pieteikti dziedātāji ir labi balansēti, tāpatmazāks vienības, ap 17 cilvēku no Portlandes, Toronto uc. vietām, kur vīru-sievu samērs ir ap 7:10. Un tas jau labi. Zviedrijā priecīgs notikums ir Gēteborgas koris: tur pienākusi 11 jaunieši un korī pašlaik mācās 34(!) dziedātāji. Sliktāk ir ar Stokholmu. Te visi jaunie ņemas ar teātri (pats par sevi jau patīkami), ar dejām, ar dzeju vakariem, ar bērnu rīta programmu, koris ir stipri "nobriedis".

Mani šodien rakstīt pamudināja dzirdētais Rīgas Dzintarkrasta raidījumā (gan ne šodien, bet priekš nedēļas). Tur jokos (ar gaužām mazām skemēm) vingrinās kāda bēdīga figūra vārdā Jānis Krīgens. Viņš savās "aizlūgšanās" pieminēja arī Jūsu grāmatu "Kur sunim vieta". Ko viņš īsti gribēja pateikt, to navarēja izlobīt, bet Jūsu grāmata esot apmēram tā-tikai suniem, tai tur vieta. Tas bija gaužām bēdīgi. Joku taisīšana ir, kā zināms, grūta un bīstama lieta.

Tā nu vismaz Latvijā zina, ka Jums iznākusi jauna grāmata. Un oficiālie mēģinājumi ko nozākāt jau gūst tieši pretēju efektu; to man, Latvijās ciemojoties 69., 70., 71. un 77. gados, nācās dzirdēt katru reizi. Cita starpā, tieši vakar pabeidzu šo grāmatu. Paldies!

Ka Jūs režīms nemīlēs, par grāmatas ievada daļu tieši ienācis, tas jau Jums pašam bija skaidrs, darbu rakstot. Sakot patiesību, jau lielāko daļu dabū pa ādu. Ievada daļa par Baigo gadu, savas vienkāršības un cilvēcības dēļ, ir spēcīga. Tā pasaka nesamērīgi vairāk nekā sausi dati.

Jūs kādreiz Stokholmā, tas bija jau sen, vēl bija dzīvs mans rada gabals Dziļumu Alfreds, teicāt, ka diez vai būšot vairs daudz ko teikt. Bet Jums joprojām ir ko teikt, un man liekas, ka nekad nepietrūks. Vēlreiz paldies, arī manas ģimenes vārdā.

Ar sveicieniem Jūsu